

„Když zamrzlá zem hoří“ od Nanny Heitmannové. Poslechněte si, jak autorka svůj snímek popisuje.

V popředí tohoto snímku je nejvýraznější tmavý kmen hořícího stromu. U paty kmene vystupují do popředí plameny. Zdá se, že oheň v půli cesty ustupuje zčernalé kůře, jen aby uprostřed kmene vzplanul další malý oválný plamen, který je naopak do reliéfu zanořen. Jediné plameny na tomto snímku hoří právě na tomto stromu. V horní polovině snímku je možné nahmatat shluky stromů nedotčených ohněm, zatímco ve spodní polovině výrazněji vystupují poražené stromy ležící na zemi.

Snímek má chladné, namodralé tóny, takže plameny v jeho středu vypadají nepatřičně. Pořídila jsem jej po západu slunce a hlavní zdroj světla pochází ze dvou malých plamenů, které tančí na stromě. Za soumraku se jasně ukazuje podstata ohně: neúprosná síla, která si razí cestu skrz stromy a požívá je zevnitř. V pozadí se zhruba uprostřed snímku zleva doprava táhne šikmá linie trávníku. Jedná se o příkop, který má izolovat a zadržet oheň. Snímek pochází z mé série „Když zamrzlá zem hoří“.

V roce 2021 jsem strávila několik týdnů na rozsáhlém projektu zaměřeném na tání permafrostu a lesní požáry v části Sacha (neboli Jakutsko) na ruském Dálném východě. V tom roce zažila tato oblast ničivé lesní požáry, silné znečištění kouřem a tání nezbytného permafrostu. Sacha se rozkládá na více než třech milionech kilometrů čtverečních na dalekém severovýchodě země a 40 % regionu leží za polárním kruhem. Je to jedno z nejchladnějších obydlených míst na Zemi. Teploty klesají v zimě na -60 °C a v létě vyšplhají na 40 °C.

V posledních letech však letní teploty v ruské Arktidě dosahují až 38 °C, což způsobuje obrovské požáry, které rozmrazují kdysi trvale zmrzlou půdu. Program monitorování a vyhodnocování Arktidy uvádí, že se Arktida ohřívá třikrát rychleji, než je celosvětový průměr.

Přestože jsou požáry v oblasti Sachy přirozenou součástí ekosystému, mírné jaro, po němž následovalo extrémně horké a suché počasí, vedlo k rekordní sezóně požárů. Podle organizace Greenpeace v tomto roce požáry zpustošily více než 18,16 milionu hektarů, tedy rekordní rozlohu od počátku satelitního monitorování. Satelitní snímky NASA ukázaly, že kouř z požárů se dostal až k severnímu pólu, do vzdálenosti více než 3 000 kilometrů.

Dne 5. července jsme se blížili k oblasti Kürelyachu, kde jsme dostali zprávy o silných požárech ohrožujících vesnici. S těmito požáry bojují především obyvatelé Kürelyachu, a to holýma rukama, lopatami a malými vaky s vodou. Takhle jsem si boj s lesními požáry nepředstavovala.

Muž, který se dobrovolně přihlásil k boji s požáry, nám řekl: Jakékoli vítězství nad ničivými změnami klimatu bude dočasné. „Tohle není cyklus,“ řekl. „Je to blížící se konec světa. Lidstvo vymře a nastane éra dinosaurů.“ Je na nás všech, abychom mu dokázali, že se mýlí.